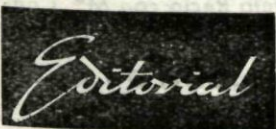

GRANOLLERS

COMUNIDAD CRISTIANA

SEMANARIO PARROQUIAL
AÑO XXII - NUMERO 572
21 DE ENERO DE 1962

Religión como asignatura

La Federación española de religiosos que se consagran a tareas de enseñanza se ha reunido hace unos semanas en Madrid, en un congreso anual. El periódico madrileño «Ya» ha publicado algunos extractos de la encuesta que, previamente al Congreso, había sido realizada entre los estudiantes. El poco interés por la doctrina se alinea junto a un sentido del pecado, mientras un hábito de plegaria (plegaria interesada, por lo general) aparece al lado de un desinterés por el culto y la liturgia, así como una cierta incomodidad frente al sacerdote y a las organizaciones religiosas.

La «religión-asignatura», es decir como algo objeto sólo de memoria y de inteligencia (esto último en menor grado) pero no como algo que es vida y debe ser vivido creemos que tiene un peso enorme en estos resultados de la encuesta que todos deberíamos meditar largamente.

En «Serra d'Or», recientemente aparecido, figura un interesante artículo sobre la necesidad del planteamiento religioso de los problemas vivos, presentes, ya que la Iglesia es siempre de hoy, y su presentación también en la forma que corresponde a nuestro tiempo, una vez constatada la ineficacia de los esquemas religiosos teóricos, pero sin vida, como esqueletos que siguen arrastrando su estructura incólume pero que no son ya más que eso, esqueletos.

Nuestro tiempo —y nuestra juventud es un elemento o pieza de valor indiscutible— exige mucho de la Iglesia, exige mucho de todos los que se esfuerzan y luchan por una vida cristiana. El cristiano, hoy, esté en el lugar que esté de la escala eclesiástica —de Iglesia, naturalmente— tiene nas responsabilidades enormes. Se pide mucho de él se le exige mucho. Y, a pesar de este mucho, él debe darlo y darlo después de esforzarse él y de luchar él contra un cristianismo de comodidades y soluciones particulares, tentación fácil pero funesta.

Diàleg amb el lector

Un tema important: La dona

Fets:

En un parell de mesos els cinemes de la nostra ciutat ens han ofert cinc o sis films ensenyant-nos dones (?) per tots costats.

Enguany hem vist un calendari anunciant una pastisseria. A primera plana hi havia una senyoreta embolicada amb paper de cel.lofana.

Un periòdic ha comentat que per primera vegada a casa nostra que unes noies despatxen benzina en una gasolinera.

Es gran la quantitat de minyones que es traslladen a l'estranger per millorar el seu nivell de vida o bé fugir d'un ambient que no els agrada.

A l'estació de França de Barcelona podem veure unes Missioneres d'Estació, depe-

nent d'una organització internacional, la missió de les quals és ajudar a les noies desorientades quan arriben a una ciutat desconeguda.

En un conegut setmanari barceloní hem llegit últimament una col·lecció de cartes al director escrites per persones preocupades pel destí de la dona en aquest món.

Fa pocs dies que un grup de noies de Granollers, per a distreure als seus companys van organitzar una lectura de cartes als Reis. Les cartes estaven escrites per noies de 5, 10, 15, 20, 25 i 30 anys. La conversa posterior a la lectura va servir per comprendre que la dona és molt més que un mitjà publicitari i que masses vegades tant els homes com les dones no ens en donem compte.

Un obstáculo

Otro obstáculo para la unión es desgraciadamente, la vida poco ejemplar de muchos católicos. ¿No nos ha sucedido, acaso, que hemos oído decir a nuestros hermanos separados: «Para qué hacernos católicos, si los católicos no son mejores que nosotros?».

A esos católicos, tan poco fieles a sus deberes religiosos y morales podría aplicarse lo que San Pablo decía a sus compatriotas, los judíos: «El nombre de Dios, por vuestra causa, es blasfemado por las naciones» (Rom. II, 24).

Cardenal BEA

Presidente del Secretariado del Concilio, para la Unidad.

CULTOS

Parroquia de S. Esteban

Cultos de la Ferrnana

Hoy, DOMINGO III DESPUES DE EPIFANIA, cultos según el horario de los días festivos. Por la tarde a las 7 Sto. Rosario, Octavario por la Unión de las Iglesias y bendición eucarística.

OCTAVARIO POR LA UNION DE LAS IGLESIAS. Continúa todos los días hasta el día 25, fiesta de la Conversión de San Pablo, con los siguientes cultos: Sto. Rosario, exposición del Santísimo, preces, oración por el Concilio Ecu- ménico y bendición.

Acción Católica y Asociaciones

Hoy a las seis de la tarde Reunión del Apostolado de la Oración.

MISAS DE LAS SEMANA: Lunes: 8 Vicente Solá, 9 M. F. vesp Isabel Reque- na Martes: 8 y 9 fam. Casademunt Puig. vesp, Jaime Pagés Miércoles: 8 Matil- de Mitad, 9 Concepción Surós, vesp. Laura Gullell. Jueves: 8 y 9 E. Roca Um- bert, vesp. acción de grac. Viernes: Antonia Roura, Vda. Baró, vesp. Montserrat Pineda. Sábado: 8 misa fundación, vesp. Dolores Carrencá. Domingo: 7 Dolores Carrencá, 8 Mercedes Serra, 9 pro populo, 10 José Brossa, 11 Juan Serra Guar- dia, 12 Santiago. Mª Laura y Jorge Maspons 13 Rosa Guitet.

XXIII ANIVERSARIO DE LA LIBERACION. Se el conmemorará próximo do- mingo día 28 A las 12 horas Misa y Te Deum solemne. Asistirán las Excmas. Autoridades. Predicará elltre. Emilio Segura, Canónigo.

Horario de Cultos

Domingos y fiestas de precepto: misas desde las 7 hasta las 13 cada hora (a las 9 parroquial). Por la tarde a las 8 misa vespertina. Confesiones durante las misas. Sto Rosario a las 7 de la tar- de. *Días laborables:* misas a las 8, 9 y vespertina a las 8'30. Confesiones de 7 a 10 mañana. Comuniones de 7 a 10 cada quince minutos. Sto. Rosario a las 7'45 tarde.

Colectas y Donativos

Pro Reconstrucción Templo: día 14 de Enero 1.292'20

Catecismo

Hoy domingo a las 4 clase de Catecismo. A las 5 sesión ci- nematográfica

BULA DE LA STA CRUZADA. Puede adquirirse en el Despacho Parro- quial los miércoles, jueves y viernes de 12 a 1.

Tanda de Ejercicios

Organizada por los H. H. de A. C. el próximo día 29 de enero empezará una tanda de ejercicios para hombres, en vista a la preparación de la Misión, dirigida por el Rvdo. J. Ricart, en la casa de Ejercicios de Sarriá. Para inscrip- ciones en el despacho parroquial

Parroquia de Nuestra Señora de Fátima

HORARIO DE MISAS. Días festivos, a las 8, 10'30 y 1. Días laborables, a las 8 de la mañana.

STO. ROSARIO. Los días festivos, a las 5 de la tarde y los sábados, a las 8 de la tarde.

CATECISMO. En el barrio «Xarlet» a las 11'30 de la mañana y en la Parro- quia, a las 3'30 de la tarde

MISAS Lunes, Juan Palau. Martes, Teresa Busquets. Miércoles, Francisca Mulleras. Jueves, Juan Palau. Viernes, en ac. de gracias Sábado, Teresa Busquets Domingo. 1ª Margarita Planas 2^a Jo- sé Mª Nonell, 3ª Juan Palau.

REUNIONES. Viernes a las 7'30 para los Aspirantes. Sábado, a las 9'45 para las Jóvenes de A. C. Domingo, a las 11'30 para los Jóvenes y a las 12 para los Aprendices y Niñas Aspirantes.

MOVIMIENTO PARROQUIAL

Parroquia de San Esteban

Bautismos.

Miguel Angel Ramírez Martínez, José Ramón Freijó Pérez, Mª Isabel Millán Segura, Piedad Sanjuán Trujillo

Matrimonios.

Rafael Valenzuela Recio con Mª Con- cepción Orduna Díaz, Gregorio Moreno Meseguer con María Lloret Ontiveros.

Defunicones

Benito Simón Alcón (Extremaunción condicionada por muerte repentina). Je- rónimo Sars Tos (Extremaunción y Bendición Apostólica). Tomás Benezet Oliveras (todos los sacramentos) María Farrés Altimiras (todos los sacramentos)

Proclamas Matrimoniales.

José Luis Guijarro Pradas y Manuela Rodríguez Meral

Parroquia de Nuestra Señora de Fátima

Proclamas Matrimoniales

Rafael Navarro Martinez con Francis- ca Company Seheroff Pedro Jimenez Soler con Micaela Castellano Torrents. Miguel Fernández de Haro con Ana Mª Martínez Sánchez. Juan López Ruiz con Juana Rodríguez Martínez.

sastrería camisería
RIERA
Pl. OLLAS, 18
Teléf. 514
GRANOLLERS

Unitat dels cristians

El dia abans de la seva mort, a l'hora en que va passar d'aquest món al seu Pare, és a dir, en el moment en que els seus deixebles anaven a ésser privats de la seva presència visibles, la gran preocupació de Jesús va ésser la seva UNITAT. I els diu: «En això conoixerà tothom que sou deixebles meus, si us teniu amor els uns als altres». (loh. 13,35). Després va pregar per ells: «Que tots siguin u; com vós Pare, sou en mi i jo en vós, que ells també siguin u en nosaltres, i que el món cregui que vós m'heu enviat». (loh. 17,21).

L'ESCANDOL DE LES DIVISIONS.

No obstant, els cristians, que tots es diuen del mateix Senyor, són des de fa molt de temps dividits en comunitats diferents, separades per la manera de comprendre la voluntat de Crist en la seva Església. Aquesta divisió és un escandol inadmissible que contradiu l'ensenyament mateix de Jesús: «El meu manament és de que us estimeu els uns als altres, com jo us he estimat».

En els països de missions, aquest problema és tràgic: «On és la veritable Església? Quin és el veritable ensenyament de Crist? La nostra divisió compromet l'evangelització del món».

PERQUE DIVIDITS?

L'Església catòlica no podrà mai fer cessions entorn a la veritat que el Senyor li ha confiat en depòsit. Sense la veritat, qui podria salvar-se? Però també hi ha mal entesos, prejudicis, que una autèntica caritat pot fer desaparèixer.

Si nosaltres estem segurs que l'Església catòlica té tot la veritat de Crist, qui s'atreviria a dir que tots els seus membres, fidels o prelats, han practicat sempre la caritat en la seva perfecció? Joan XXIII no dubte en dir: «Les responsabilitats són repartides». Tot cristià que es separa de l'Església és greument culpable, però potser hi ha sigut empès per la manca de caritat d'aquest o aquell germà seu que roman en l'Església. I aquest també hauran de donar compte al Senyor.

QUI ESTIMA A CRIST?

Per molts catòlics, els ortodoxes, els protestants són únicament gens que rebutja l'Església. Però quants catòlics saben que els ortodoxes viuen una vida sacramental idèntica a la nostra, que els seus bisbes i sacerdots són validament ordonats, que la seva fe, en lo essencial, és la nostra? Divergeixen sobretot, per una idea diferent que es fan del lloc que té Pere i els seus successors en el misteri de l'Església. Els protestants són els més separats: és la mateixa Paraula de Déu que ells interpreten d'una manera diferent. Però tenen

el desig d'ésser fidels a Crist. Son germans nostres perquè tenen el mateix Baptisme.

CAMI D'UNIO

El senyor ens demana a tots d'ésser veritablement CATOLICS, és a dir obrir-

La veu de les noies

Es una meva amiga

Quan en un grup es parla d'una altra persona sovint escoltarem una veu femenina que diu: Ah, si? ja la conec, és una meva amiga. Les noies en tenin moltes d'amigues, però... ho som de veritat?

Sofreixes un contratemps; et suspensen en els exàmens, el teu treball no és allò perfecte que hauria d'ésser i l'encarregat t'avis. Què n'és de fàcil de trobar una amiga que t'aconsola dient mil pestes de les injustícies que es fan i plora amb tu. El difícil és tenir a mà, la persona que procura aixecar el teu esperit, que et fa veure el teu error i que t'estimula a un nou esforç. Això és dur de suportar, però és que t'estima, no vol que asseguis a plorar i desitja que et superis. Aquesta és autèntica

nos a la universalitat del món reconciliat amb Déu, per la sang de Crist.

La pregària de Jesús ens exigeix: «Pare Sant, que tots siguin u com nosaltres (loh, 17,11)

La setmana de l'Unitat Cristiana deu ésser per nosaltres l'ocasió d'aprofundir en aquest voluntat de pregària, perquè durant aquest setmana tots els cristians del món, preguen els uns pels altres.

Mn. M. Filella.

ca amiga, les altres són una vulgar falsificació.

Una noia es promet, és alegre i feliç; la seva alegria és comunicativa busca les seves amigues per explicar amb petits detalls l'extraordinari de la seva felicitat. En aquests moments es coneixen les amigues de debò. Entristir-se amb els tristos està sempre al nostre abast, però alegrar-se amb els alegres això és més complicat. Doncs bé, hora és d'eixemplar el cor i disfrutar amb la felicitat dels altres. Procurem dignificar l'amistat femenina, no hem de permetre que s'en faci mofa amb acudis i historietes. Però hem d'ésser nosaltres amb el nostre comportament que tenim que fer canviar l'opinió desfavorable que es té de l'amistat entre les noies. El camí ja el tenim' ens el va donar Crist: Estima el proïsme com a tu mateix.

ANTONIA J.

L'actualitat té un nom: Segona etapa del Mercot Comú

Des de la matinada del diumenge passat tost els periòdics han anat donant i comentant la notícia de l'acord del Consell de Ministres dels «Sis» d'emprendre la segona etapa de la Comunitat Econòmica Europea, d'acord amb el calendari del Tractat de Roma, que preveu el camí fins a una total integració econòmica en tres etapes d'una duració normal de quatre anys, cada una.

Un mínim de sentit històric ens fa creure que aquest és el fet més important d'aquests dies. I no tan sols perquè la notícia hagi ocupat les primeres planes dels periòdics. La transcendència dels fets no es pot mesurar sempre per la mida de la lletra en que s'anuncien ni pel lloc que se'ls confereix. Un canvi de govern, unes noces de prínceps, un discurs polític o simplement commemoratiu, rarament tenen transcendència, malgrat ser ben sovint, ressenyats sota grans titulars i amb tota classe de detalls.

L'acord de Brussel les ve a dir-nos que és cosa decidida marxar fins al final pel camí de la integració econòmica europea i, fins i tot, d'una integració política més o menys federativa. Ja no es tracta d'il·lusions i projectes sinó de realitats sòlides.

Si no fos així no s'haurien pogut vèncer les grans dificultats que presentaven les qüestions agrícoles, i que han constituït un bon assaig per les que s'hauran de vèncer en el futur.

I si no fos així cap govern acceptaria sotmetre's d'ara en endavant, en moltes qüestions, a l'acord d'una majoria. Fa ben pocs anys que això sol hauria provocat una sorollosa explosió «patriòtica» en defensa de «la sobirania nacional».

Per tant, i sense al·lusions metereològiques, podem dir que ha plogut molt. Caldrà no contentar-nos en mirar la pluja des del darrera de les vidrieres. Serà precis ajudar a recollir l'aigua i aprofitar-la, perquè nosaltres, malgrat tot, no hem deixat mai de ser europeus.

Hacia un Centro de Asistencia Social

Una institució nova? No. És una derivació de l'acció benèfica de Caritas Interparroquial cap a lo social. I és una coordinació dels serveis existents en la nostra ciutat per donar-els-hi més eficàcia i rendiment.

Ens hem donat compte en aquests anys d'experiència i especialment els últims mesos que en l'acció benèfica portada a cap ha tingut unes aventures però també uns inconvenients

Mentres per una part havia vitaminat, a unes quantes persones i havia prestigiat l'organisme de la Caritas, per altre, retreia d'un major esforç personal als beneficiats, per arribar a ésser ells mateixos els gestors del seu millorament econòmic i social.

Caritat tradicional

El cristià no pot tancar-se en un concepte de caritat estret i anquilosat, ja que la caritat per essència, és incontenible, tendeix a escampar-se, multiplicar-se, a perfeccionar-se. La caritat no es pot identificar amb l'almoïna, o qualsevol altre forma, ja que la caritat és el principi propulsor de tots els actes de la vida del cristià. Si en un tems l'almoïna era l'expressió visible de la caritat, no vol dir que en trancurs dels temps tingui altres manifestacions d'acord amb les noves formes socials i culturals. El P. Beyer diu: «El progrés tècnic en el camp de la caritat és per si mateix, si es compren bé, un signe de caritat».

Cap a una solució social

Han sigut aquests homes i dones que s'han esforçat en remeiar les necessitats de l'individu i de la família, els que han descobert l'existència d'unes situacions, no ja individuals, sinó socials, i que per tant exigien solucions també socials i remeis més eficaços.

Aquesta nova forma o concepció de la ajuda al nostre pròxim, que en diem Assistentia Social, perquè es basa en l'ajuda mútua i en la força de la solidaritat, i que en termes cristians en diem realitat del Cos Místic de Crist, no solament té les seves arrels en la caritat, sinó que sembla més lògica i més d'acord amb el verdader esperit evangèlic

Assistentia Social

Donem doncs, aquest nom al tipus d'ajuda (agafat en el sentit més ampli) que permet la promoció humana i so-

cial dels necessitats. Preten derivar la visió anterior, que en podríem dir «sortir del pas» per un altre visió eminentment social, que té en compte el complex de realitats psicològiques i mire les coses dintre de conjunts, psicològics, socials i institucionals en els quals té ple sentit «el cas» que es presenta

Camí a fer

El C. A. S. vol aprofitar els mitjans econòmics de tots els serveis benèfics i assistencials de la nostra ciutat per anar creant institucions que puguin valdre's per si mateixos.

Vol anar substituint el valor «almoïnes» per l'esforç personal dels mateixos assistits.

Realitats presents

Va tenir lloc sota la presidència del Degà-Arxioprest i del Sr. Alcalde una reunió, amb tots els representants dels serveis benèfics i assistencials de la nostra ciutat. Tenint en compte que el vuitanta per cent de l'assistència que fins ara es portava cap era de tipus benèfic i no de tipus assistencial, en el sentit explicat, es va arribar a les següents conclusions:

- Crear aquest Centre d'Assistentia Social, provisionalment en la casa número 8 del carrer Ricoma, que s'habilitarà al cas.
- Nomenar el Comitè executiu següent: Mn. Manuel Fitella, Josep Oriol Montaña, Juan Canal i Angel Parera.
- La Junta general, la formen els representants de tots els serveis benèfics de la ciutat.
- Coordinar tota l'assistència benèfica, mitjançant la permanència d'una Assistentia Social que atindrà totes les peticions que es presentin, comprovar la autenticitat de la necessitat amb l'ajuda de col·laboradors benèfics, i orientarà la seva solució immediata (per l'ajuda amb aliments, medicines, etc.) o indicarà el camí a seguir pel mateix interessat (consultes mèdiques, jurídiques, següents socials, etc.)

— Tota l'ajuda benèfica o assistencial de la ciutat, sense voler per això anual per res la tasca de les diferents entitats existents, ni suprimir la caritat individual, es portarà a cap amb l'assessorament, consell i ajuda d'aquest Centre.

En ulteriors articles, procurarem posar al corrent de les gestions d'aquest Centre i aclarirem els termes que haguin quedat obscurs ja que ho considerem d'interès i obligació de tots els que formen la comunitat cristiana de Granollers

M. F

UNICA

lavadora equipada con inversor

Percomatic

lavadoras automáticas sistema bombo

Fabricadas por

Distribuidor exclusivo:
Hogar Luz - Granollers

Un «Serra d'Or» extraordinari

Sí, extraordinari tan pel seu volum — gairebé un centenar de pàgines — com pel seu contingut. I això, en definitiva, és el més important. Aquest número, el 11 12 del 1.961, que correspon als mesos de novembre i desembre, està dedicat a la commemoració del cinquantenari de la mort de Maragall.

L'aniversari Maragall — o, millor, els dos aniversaris Maragall, el del naixement i el de la mort — ens ha ofert un bon nombre de publicacions. Amb tot i això, nosaltres no dubtem pas en qualificar com la millor aquesta que la revista montserratina ens ofereix.

Unes seixante pàgines de la revista corresponen a la presentació dels diferents aspectes de Maragall amb una temàtica gairebé exhaustiva de les facetes del gran escriptor. Una llista dels títols ens portaria a esgotar plenament l'espai que per a aquesta recensió tenim destinat. Serveixi doncs, el que acabem de dir per tal de fer remarcar l'esforç esmerçat per a reunir un material tan important en la sempre interessant revista.

La trentena de pàgines que resten de la publicació corresponen al seu contingut normal, també sempre tan viu, tan actual, tan ben triat.

Aquesta nota no pot acabar sense dir que el nostre setmanari és objecte d'una nota, en la secció de revistes, on es fan sobresortir alguns dels articles que hem publicat des del número 543 fins el del 15 d'octubre.

«El Ciervo», revista «centenària».

Dirigit amb mà segura i amb risc i amb intel·ligència per Llorenç Gomis, la sempre jove revista «El Ciervo» ha arribat a la publicació del número 100 en el desembre de 1.961, al cap de deu anys de vida. Aquesta fita de «El Ciervo» la celebrem una mica tots aquells qui, encara que sigui com a lectors, ens sentim força lligats a la tasca de cristianisme viu, arriscat si convé — i convé moltes més vegades de les que pot semblar en aparença — de la publicació mensual que comencen fa deu anys uns joves entusiastes, però conscients i preparats alhora, amb dificultats i pocs mitjans.

J. V.

cada setmana un llibre

OBRA POETICA de Salvatore Quasimodo

Ens fa l'efecte que Salvatore Quasimodo, el gran poeta sicilià, era força desconegut a casa nostra. No sols pel gran públic (que no acostuma a llegir correntment volums de poesies), sinó fins i tot per moltes persones que segueixen els nous corrents de la literatura poètica. La concessió, doncs, a Quasimodo, del Premi Nobel l'any 1959, no sols el posà a la primera plana de l'actualitat literària, sinó que el féu així mateix més conegut arreu i a tots els estaments.

S'ha dit que la poesia de Quasimodo expressa «la tràgica experiència de la vida en el nostre temps». Per tant, creiem que ha estat un encert traduir la seva obra a la nostra llengua, posat que sempre és interessant establir contacte amb aquells homes, la producció dels quals reflecteix les pregones preocupacions i inquietuds de la humanitat actual, i haurà contribuït al coneixement majoritari que diem abans. Aquest contacte directe amb la poesia d'aquest líric, haurà servit també per a desfer certes aprensions que algú tenia des d'un punt de vista estriatament polític.

Josep Mª Bordas, que ha realitzat la versió catalana amb molta dignitat i cura, ens presenta aquest recull que comentem dividit en dues èpoques. La primera comprèn la producció feta durant els anys 1930 al 1942, i ens diu que es tracta d'un epígon de l'escola hermètica: Ungaretti i sobretot Montale, però amb veu original. La segona comença l'any 1946. Es refereix a la postguerra i la poesia agafa un to més humà i social, imposat sens dubte pel realisme postbèl·lic.

Dins la primera part s'hi troba: *Ai gües i terres* (1930); *Oboè sumergit* (1932); *Erato i Apol·lo* (1936) i *Noves poesies* (1938). A la segona s'hi aplega: *Amb el peu estranger damunt el cor* (1946, editada un any més tard amb el títol de *Un jorn rera l'altre*); *La vida no és un somni* (1949); *El fals i el veritable verd* (1956) i *La terra incomparable* (1958).

La poesia dels primers temps, en la que s'aprecien lleugeres influències de Pascoli, té una accentuada imaginació

mítica i un sentiment de tristor i d'amor al dolor, com a condició humana. I una confiança plena en Déu.

*No m'has traït, Senyor:
de cada dolor
sóc fet nou nat.*

De mica en mica, el poeta, que ha hagut de suportar continuament una sèrie d'estrallstota la vida (d'infant, el terratrèmol de Messina; més tard, dues guerres i diverses revolucions, etc.) va copsant amb més intensitat el dolor del món, la solitud, la misèria i l'angoixa de l'home actual, i la seva poesia es converteix en formidable vehicle d'expressió del moment present, i és com ja hem dit, un veritable testimoni de la vida del nostre temps. Quasimodo busca que la seva poesia reflecteixi la veritat, per aspra que sovint sigui. I tot això ens ho serveix amb uns poemes, generalment, breus, no sotmesos a rima ni a ritme, plens de contingut i de profunditat. La seva poesia és viva, palpitant, i, per això, al mateix temps, transcendent, acusadora i implacable.

Hem de remarcar, finalment, que en aquesta antologia s'inclou un poema que porta per títol *A la nova lluna* (que Quasimodo va escriure amb motiu del llançament del primer «Sputnik» rus als espais siderals) que fou objecte d'una crítica molt forta per part de «L'Osservatore Romano». Adhuc alguns comentaristes l'han considerat totalment herètic. Oficialment, l'Església no s'ha definit sobre aquest punt. I, per tant, nosaltres, no insistim ni volem saviejar. Amb tot, i tenint en compte el caràcter del nostre setmanari, hem cregut adient posar-ho en coneixement dels nostres lectors, i dels que ho siguin d'aquest llibre que, malgrat això, és un dels més interessants dintre de la producció poètica mundial d'avui.

El volum acaba amb un treball en prosa *El poeta i el polític*, escrit l'any 1960, en el qual Quasimodo assenyala amb insistència el fort dualisme, fins a cert punt irreconciliable, que existeix entre el poeta i el polític. Aquesta declaració d'apoliticisme justifica a bastament l'actitud humana del poeta.

M.

Fitxa del llibre. OBRA POETICA. Salvatore Quasimodo. Traducció al català i pròleg de Josep Mª Bordas. Editorial Selecta (Barcelona). Volum n° 319 de la Biblioteca Selecta. 1ª edició, 1961. 208 pàgines. 60 pessetes.

Divendres, dia 12 de gener. Sessió plenària del Centre d'Estudis a la Casa de Cultura Sant Francesc, de la Fundació Pere Maspons i Camarasa. Ponent de torn, el numerari Sr. Jaume Viñallonga i Borrell. Tema de la ponència, «Incurción fugaz a los Archivos Municipales».

Incurción fugaç, en efecte, la de Jaume Viñallonga als arxius municipals. Abasta de 1834 a 1890, i no és pas exhaustiva encara. Dels esgrogueïts infolis, el ponent en poua nomès allò que ell hi veu de més remarcable i interessant, sense subjectarse, però, a un pla o directriu prefixats. I, sovint, sorgeix la nota vuitcentista que ens fa somriure o traspua l'agror de les hores difícils. I sorprèn de veure els homes que regien la ciutat cent anys ençà, acarats a uns problemes bessons, —quant no els mateixos— dels que ens afecten avui. Jaume Viñallonga ha encetat un tema del que pot treure encara altres interessants ponències.

El numerari J. M.ª Ruera, en un comunicat de la secció Música, donà compte dels nombrosos telegrams i lletres d'adhesió cursats per entitats i personalitats artístiques de Barcelona, Madrid, Valencia etc., amb motiu de l'homenatge al mestre Benet Morató. També llegí un article glosant l'acte esmentat, que publicà el butlletí de la Societat General d'Autors.

Foren proposats per a cronistes del Centre, —càrrec de nova creació— els numeraris senyors Joan Vernet i Jaume Viñallonga. I fou acceptat com a membre col·laborador, prèvia votació del ple, el Sr. Francesc Brischs i Oliveres, conegut actor de l'Agrupació Teatral Foyer.

El divendres, dia 2 del prop vinent febrer, el Centre d'Estudis celebrarà **sessió extraordinària** amb una conferència i projecció d'un film documental sobre l'ascensió al Kilimanjaro, a càrrec del Sr. Venanci López de Ceballos. L'acte, presentat per l'Associació Cultural i Agrupació Excursionista, serà públic i tindrà lloc a l'estatge de la Fundació Pere Maspons i Camarasa.

La sessió ordinària corresponent a febrer, ha estat fixada pel segon divendres, dia 9. La ponència a càrrec del numerari Sr. Pere Font i Padró, estarà centrada sobre el Museu de la nostra ciutat,

Nota suplicada

No s'informa el grup de jòvenes que intervinieren en la construcció del «Pessebre» instal·lat en la plaza de los Caídos de nuestra ciudad y del que ya dimos cuenta en una nota anterior que la recaudación total y líquida de los donativos recogidos en el mismo lugar del Belén asciende a la cantidad de 4 025 80 pesetas, las cuales han sido entregadas al Sr. Administrador del Hospital Asilo. Asimismo desean hacer constar su agradecimiento al Excmo. Ayuntamiento de la ciudad por las facilidades que les brindó en su labor y a las empresas de la ciudad que colaboraron a dicha realización.

Convenio laboral

Con el fin de exponer las características del nuevo Convenio laboral de la industria textil algodonera que tanta transcendencia tiene para nuestra ciudad y comarca por ser sin duda su más importante, actividad industrial, el pasado jueves los dirigentes sindicales Sres. Barrera, Hernández y Febu, presididos por el Delegado Comarcal de Sindicato, D. José Antonio Cabrera, reunieron a las secciones sociales de dicho Sindicato Textil en el salón de Actos de la sede de la C. N. S. en el curso de cuya reunión el letrado Sr. Febu, que ha tenido una importante participación en las deliberaciones y redactado del nuevo convenio, hizo una detallada y magnífica exposición del

Dues conferències de Mn. Cardús

El membre numerari del Centre d'Estudis, **Mn. Josep Cardús**, ecònom de la veïna parròquia de Marata, tractarà, al llarg de dues conferències que tindran lloc el dimarts i divendres de **la present setmana, dies 23 i 26**, sobre una qüestió tan actual i transcendent com és el retnobament de tots els cristians dins un sol ramat i sota un pastor únic. Els temes concrets de la doble conferència són, per ells mateixos, prou eloqüents: «**Una infidelitat: els cristians, dispersos**» i «**Una vocació: reunió dels cristians**».

L'Associació Cultural presenta, com a actes socials, aquestes dues conferències, que aniran acompanyades d'il·lustracions musicals i projecció de diapositives. Tindran lloc, a la Biblioteca Popular «Francesc Tarafa» i començaran a un quart d'onze de la vetlla. L'invitació es fa extensiva a totes aquelles persones interessades en assistir-hi.

mismo, haciendo resaltar la extraordinaria importancia que el mismo tiene para el mundo laboral textil, que con el citado convenio entra en una nueva fase de relación laboral que puede ser de capital importancia para el porvenir de la misma industria y la elevación del nivel de vida de sus trabajadores.

Fiesta de San Antonio Abad

Como ya es tradicional, el pasado día 17 tuvo lugar la celebración de esta fiesta ciudadana, que a pesar del dominio de los motores y la mecánica, no desaparece sino al contrario, cada año hace su aparición con sus añejas costumbres, que por unas horas dan a nuestra ciudad un aspecto nuevo con el desfile de sus cabalgaduras enjaezadas y sus carruajes cuajados de flores y guirnaldas, como si se tratara de una ráfaga de aire fresco que alegrará el asfalto de nuestras principales calles a las que de paso les comunican el calor humano de esta fiesta tradicional como la que más. Con este motivo no hay que decir que los sabrosos «borregos» volvieron por sus fueros, más o menos acompañados por el rezo del Padrenuestro, preceptivo antes de su degustación.

Viviendas Sindicales

Después del emocionante acto de entrega de los títulos a los adjudicatarios de las nuevas viviendas sindicales del que ya dimos cuenta antes de su celebración, y que llenó de emoción, y alegría el amplio recinto del Pabellón Municipal de Deportes han empezado en el curso de esta semana los trámites para la entrega definitiva de dichas viviendas siendo muchos los interesados que ya han formalizado sus correspondientes contratos y se hallan en situación de usar de las nuevas dependencias.

Ilustremos nuestra fe

El pasado miércoles día 17 tuvo lugar en la Sala de Reuniones de la Casa Rectoral el segundo Cursillo para Catequistas. El tema fue desarrollado por Mn. Filella y versó sobre el tema «manera de enseñar el texto del Catecismo». El último día sobre «La unidad de los cristianos».

Conferencia de Canto Gregoriano

El próximo jueves día 25 a las 9:30 de la noche el Rvdo. P. Carceller escolapio, hará una charla teórico-práctica sobre el Canto gregoriano y el culto litúrgico. A partir de dicho día, los jueves y a la misma hora tendrán lugar ejercicios prácticos para todos los que deseen colaborar al digno desarrollo del culto en nuestra parroquia.

DERBI

65 c. c.

¡Rápido y estable!

Alfonso VI, 61 - GRANOLLERS - Tel. 800

Balonmano

El S. Fernando de Zaragoza no resultó contrincante para el Granollers, la primera parte terminó 19-3 la segunda 33-12. ¿Que hay que decir más? Realmente el Granollers ha llegado a una categoría de juego, que sin contrincantes de categoría, hacen difícil que al equipo se supere al fallar encuentros que den aliento y sirvan de estímulo para el progreso. Después con un partido o dos de alto nivel añeño, se ve que la categoría alcanzada no es suficiente. ¿Causas? Tal vez falta de técnicos verdaderos, tal vez esfuerzos mal orientados o demasiado diseminados, las causas las desconocemos pero sería interesante encontrar solución al asunto de lo contrario estos encuentros acabarán por aburrir no solo al público sino hasta a los jugadores.

En Girona llovió y se suspendió el encuentro por lo que esta jornada doble quedó en un solo encuentro.

Por el momento ya se ha iniciado la concentración del equipo nacional en nuestra ciudad, procuraremos estar al tanto de noticias interesantes para la información.

El domingo pasado como se sabe se celebró el sorteo de reclutas, los jugadores locales, Castellá y García, se van a África ambos les deseamos suerte en sus destinos.

Baloncesto

Difícil se presentía esta jornada para el Baloncesto Granollers, y realmente lo fue demasiado enfrentado al S. Fernando líder de

la competición y al que se tenía que ganar por un margen superior a los 7 puntos para arrebatarle tan privilegiado lugar, pero no solo no se ganó por siete sino que se perdió por un 25-26, como se puede ver es este un resultado muy pobre y producto de las tácticas adoptadas por los contendientes.

El equipo local luchó como para sacar mejor fruto de su esfuerzo, si bien por el juego destructivo contrario, bien por la responsabilidad del encuentro, no actuó con la coordinación ni tuvo el acierto necesario para resolver el encuentro a su favor.

El partido empezó con juego favorable al Granollers, pero falta acierto en la resolución de las jugadas y así lentamente fue subiendo el marcador, para llegar al descanso con un 8-12 nada alegreño. En la reanudación pareció que el Granollers daría el vuelco al partido y en unas rápidas jugadas logró un claro 18-12 pero el S. Fernando enmendó errores y lentamente recuperó terreno, para a un minuto del final situarse delante. Después el Granollers intentó el encaste definitivo, pero la precipitación hizo que no lo lograra.

J. C.

el cine en nuestra ciudad

ASFALTO HUMEDO (2) Frank Wisbar (Majestic) Tema muy interesante y original, de realización un poco floja. Un corresponsal de prensa inventa una noticia sensacional y sus colaboradores intentan corregir esta falta de honradez informativa. Mantiene el interés del espectador.

EL MULTIMILLONARIO (3R) George Cukor (Majestic) Argumento: Un millonario se disfraza de pobre para enamorar a una chica y a fin de que ésta le ame por sí mismo y no por su dinero. Sin originalidad y poco cinematográfico (se basa más en el diálogo que en la imagen) Es un film comercial, de cara al público poco exigente, con muchas estrellas y que al verlo desilusiona si se esperaba una buena comedia musical. Ni es una estupenda comedia, ni un verdadero film musical, sino una vulgar exhibición de la protagonista.

KIM DE LA INDIA (2) Victor Saville (Principat) Film americano de aventuras. La narración sigue la novela del mismo nombre Rudiar Kipling. La película fué rodada en technicolor en 1951. No está mal.

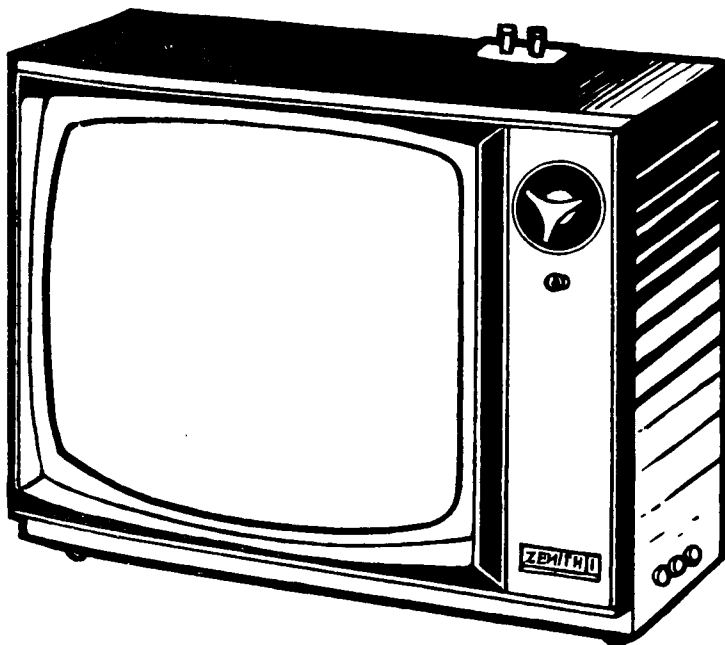
LOS TERRIBLES (3) Marc Allegret (Principat) Comedia que podría haber sido buena. Es la historia de un condenado injustamente que quiere resarcirse después de haber cumplido la condena. Regular.

LLEGA UN PISTOLERO (3) Russell Rouse (Astoria-Mundial) Película del oeste, de desarrollo convencional, extraño y en muchos momentos complicado. Demasiado lenta con poca acción y exceso de diálogos. Es la historia de un pistolero que quiere dejar de serlo.

EL MARQUES, SU SOBRINA Y LA DONCELLA (3R) Giorgio Bianchi (Astoria Mundial) Un marqués se propone rehacer su fortuna casando a su sobrina, ya enamorada de un pobre, con un joven rico. Es una comedia barata, sin ninguna originalidad y con demasiadas escenas de mal gusto. La interpretación de Vittorio de Sica es una burda repetición de sus films malos.

Semana Próxima

CON EL LLEGÓ EL ESCANDALO (3R)
EL PRECIO DE LA SANGRE (3)

ZENITH

TELEVISION

Para los sibaritas del hogar

Zenith Ultraplano 26 cm. de fondo

Con filtro antideslumbrante «CINELENS»
y antena extensible incorporada al aparato

Representante:

RIERA - Clavé, 16 - GRANOLLERS Servicio técnico permanente

notes d'art

Sense perdre el bon humor...

Una Conferència. L'exposició de «Christmas» que estigué exposada a la nostra ciutat durant els dies de Nadal i cap d'any i fins després dels Reis es tancà, pràcticament, amb una conferència magnífica — i no som pas dels que utilitzem freqüentment adjectius d'aquesta classe — a càrrec d'un dels membres del Jurat, F. P. Verrié. El Nadal i tota la seva problemàtica — pobresa-riquesa, o pobres i rics, i els «Christmas» — o «nadales», com el conferenciant deia preferir — foren uns temes centrals que, a través de diferents variacions, el conferenciant desenrotllà davant d'un públic nombros. Coneixement de la cosa, ben dir, claretat... foren altres tantes qualitats d'aquesta conferència que, encara que amb un cert retard, no podíem deixar d'esmentar. L'anàlisi de les obres presentades — que comença precisament per aquella que obtingué el quart premi, d'Amador Garrall, per raó de la seva originalitat i de la possibilitat de malentesos sobre el concepte de «Christmas» — cloué aquesta conferència de F. P. Verrié de la qual tots els assistents guardarem excel·lent record.

El paquebot «France». El paquebot «France» ha iniciat aquesta setmana — concretament el dia 19 — els seus primers viatges de proves definitives abans d'empendre la seva ruta en línia regular. Un paquebot és una sèrie de problemes tècnics, és veritat, però els d'ordre artístic no són pas negligibles. El «disseny industrial» té moltes coses a dir-ne. Ara, però, només volem assenyalar que en aquest cas particular, la decoració del vaixell ha estat l'objecte dels comentaris i de les discussions més fortes. Després d'assessoraments diversos, la solució es decantà per un eclecticisme que — com sempre succeeix — ha semblat la pitjor de les solucions. Nosaltres, que no hem pas vist el vaixell, només deixem aquí constància d'aquest fet que ens testimonia com els elements predominantment artístics d'una construcció — naval en aquest cas — han arribat, fins i tot, a arraconar en bona part tots aquells aspectes, tan nombrosos i fonamentals, d'ordre purament tècnic.

Pintors espanyols actuals a Londres. La «Tate Gallery» — aquella mateixa on fou celebrada la gran exposició Picasso — dona acollida en aquests primers dies del 1962 a un grup de pintors actuals espanyols. Només Nonell, únic «figuratiu» representat, no viu en l'actualitat. Sembla, però, segons algunes crítiques angleses que hem pogut llegir, que els anglesos no troben pas massa bé la selecció, així com també que les obres de Tàpies que hi figuren no reberen el «placet» del propi autor, el qual ha fet públiques manifestacions en aquest sentit. Si creiem, doncs, aquestes notes que ens arriben de Londres, aquesta exposició podrà d'esser més sorollosa que no pas eficaç, i que el soroll arribés a «menjar-se» l'exposició fora realment lamentable.

Granollers compra pintura. Encara que en los darreres «Notes» en dèiem ja alguna cosa, el fet bé mereix ésser posat amb el relleu que li pertoca. Certament, aquestes exposicions nadalènques de pintors granollerins s'han soldat — per als autors, i per gairebé tots — amb uns bons resultats de vendes. De vendes i fins i tot d'algun encàrrec, cosa que tampoc està malament. No ens pertoca pas de donar xifres, però el lector que visità les exposicions pot fer un càlcul aproximat i veurà que uns bons milers de pessetes han sortit per a la compra de pintura. El fenomen no s'havia donant, fins ara, amb aquest volum. Es dona, en rari, en uns moments o en un període que la venda de pintura, al país, no passa pas per la millor de les seves èpoques. I això que, amb anterioritat, una exposició d'artista no granollerí oferí també l'espectacle de l'«aquiritado» en tots els quadres i per un procediment que no era pas per a encoratjar la compra individual.

V.

TRABAJO Y COMPROMISO NECESARIOS

El fiel, inmerso en el mundo, no puede dejar de buscar la armonía entre las dos ciudades a que pertenece; y no puede dejar de trabajar por conseguir la transformación del mundo hasta cierto grado. Esto no es sólo un imperativo del amor que le anima, sino también una conclusión de lo que le enseña la experiencia acerca de la presión social y la limitación de las orientaciones morales y religiosas a causa del medio ambiente. En la ciudad terrena como en todas partes, el cristiano debe actuar según lo que es, es decir, en cristiano. No puede dejar de comprometer sus energías cristianas.

P. J. Y. Mª Congar, O. P.

(«Jalones para una teología del laicado»)

8 - Granollers

Sobre la pluja i alguns dels nostres carrers

No fa pas molts anys es projectà una pel·lícula, de caire musical, que va obtenir força èxit. Tenia per títol «Cantando bajo la lluvia».

Nosaltres no hem estat mai a Hollywood i, per tant, desconexem l'estat dels carrers de la «Meca» del cinema. I encara que les coses del setè art ens les mirem amb certa preveució (ja que sabem que hi ha molta «trampa y cartón») en la forma de presentar-les i de realitzar-les, vam suposar, llavors, que Gene Kelly (el protagonista) i els altres intèrprets podien cantar, xiular i fer força cabrioles per aquells carrers, perquè no hi havia cap mena de perill de quedar amb els pantalons i les sabates fets un veritable desastre.

Ara bé: ens agradaria veure com hauria sortit l'esmentada pel·lícula, d'haver estat filmada a la nostra Ciutat. No cal dir que el primer que hauria hagut de canviar el guionista, hauria estat el títol.

A Granollers, no podem cantar sota la pluja. I si no, que ho preguem als soferts veïns que, quan plou, han de fer el camí de la nova estació de França. O als veïns del carrer Girona. O als del carrer Congost. O... (són tants els carrers, que la llista allargassaria inútilment aquestes ratlles).

Es una llàstima, doncs, però a Granollers no a tot arreu podem cantar ni saltar ni ballar sota la pluja. No podem fer d'aquest fenomen atmosfèric cap motiu d'alegria, ni molt menys — ni somiar-ho — una pel·lícula musical. En tot cas, si disposéssim d'un Fellini, podríem fer un film neorrealista. I encara potser hauríem de suprimir el prefixe «neo», perquè el mal estat de molts dels nostres carrers no és pas cosa nova, sinó vella, tan vella que, si Déu no hi posa remei aviat, corre el perill de convertir-se en crònica i eterna.

M. C.

PHILIPS

DISTRIBUIDOR OFICIAL:

Martín Font

Generalísimo, 9

GRANOLLERS